

Centre Excursionista de Castellar

Colom, s/n - Telèfon 93 714 73 05 - Castellar del Vallès (Vallès Occidental) Barcelona
e-mail: cecastellar@hotmail.com - <http://centrexursionista.entitatscastellar.cat>

Adherit a les federacions d'Entitats Excursionistes de Catalunya, d'Esports d'Hivern i a Azimut

NÚMERO 485

MARÇ 2009

Celebrant l'elecció del nou President, en Josep Mª Biosca
i la renovació de la Junta (30 de gener)

EXCURSIÓ AL TURÓ ESCARPAT (591 m.) (SERRA DE L'OBAC)

La Serra de l'Obac està curulla de turons de noms llegendaris amb una llarga tradició excursionista i escenari de diverses vivències humanes. El turó de la Pola, el Castellsapera, el Paller de tot l'Any, la Roca Salvatge, el castell de Bocs, els turons de Tanca, el turó de l'Espluga... Són cims molt coneguts i objectiu de moltes de les caminades que realitzem els muntanyencs vallesans.

Hi ha un turó, però, que passa força desapercebut degut a les seves dimensions més petites, a la seva situació ensotada i al seu llunyà i difícil accés: el turó Escarpat. Està emplaçat en un indret salvatge i aïllat. Pels seus peus, força avall, transcorren els torrents de la Cansalada, de l'Espluga i del Figueret, els quals acaben unint-se i formant la riera de

El Turó Escarpat des del seu coll

Matarodona. Fa anys que l'havia vist de lluny juntament amb el meu germà Òscar, desconeixent el seu nom i la forma d'arribar-hi. Temps després, l'Òscar va tenir l'oportunitat de visitar-lo un parell de cops i em transmeté una visió agresta i especial del turó. Circumstàncies de la vida, no va ser fins el passat dia 8 de febrer de 2009 que juntament amb en Josep Maria Torras Homet, experimentat muntanyenc castellarenc i gran coneixedor dels racons del massís de Sant Llorenç del Munt i l'Obac que també s'havia fixat en l'oblidat turó, que ens engrescàrem en visitar-lo. Un cop el situem en el mapa i amb els consells del meu germà ben presents cap allà hi anem!

El dia, lluent i fred de bon matí, ens aporta ben aviat algunes sorpreses. La primera és trobar-nos els companys del grup "Anar-hi Anant" a l'Alzina del Salari. La segona és verificar que la nit ha estat molt freda, ja que tota presència d'aigua que trobem està ben glaçada, fet que ens fa anar amb molt de compte pel camí de la font de la Pola. La tercera sorpresa és la més inesperada de totes. Mentre avancem tranquil·lament pel camí que transcorre enmig de la boscúria que hi ha sota el vessant sud dels turons de Tanca, se'ns apareix de cop i dirigint-se cap a nosaltres una bufona i rabassuda guineu. Quedem estranyats i meravellats de la bonica trobada! En Torras la reconeix a l'instant: es tracta de la guineu de l'Espluga, que va ser recollida en un lamentable estat de salut per un excursionista a prop del turó de l'Espluga i que la curà, tornant-la de nou sana i estalvia al seu lloc d'origen. El resultat és que l'animaló s'ha tornat bastant domèstic i segueix els excursionistes tot pretenent que li donin algun

bocinet del seu esmorzà. A nosaltres ens l'accepta amb molta subtilesa i precaució.

Contents, seguim el camí fins al turó de l'Espluga. El sol llueix amb força però l'aire és gèlid. Passat el turó la pista s'acaba, però continuem seguint la carena cap al nord-oest entre alzines i pins blancs. Enmig de la boscúria, hem d'aguditzar els sentits per trobar el punt feble que ens permet descendir la cinglera i arribar a l'ample coll del turó Escarpat.

En Josep Mª Torras Homet i la guineu de l'Espluga

Seguint els rastres agosarats dels senglars i tot passant pel costat de les agulles anomenades el Pit-roig i la roca del turó Escarpat arribem amb gran alegria al capdamunt del turó, que està coronat per un bonic pi blanc que ha resistit increïblement les mortíferes ventades dels darrers dies. Ens sentim satisfets de trobar-nos per fi dalt d'aquest inèdit (per nosaltres) cim. Omplim els estómacs sota l'atenta mirada de la Morella de l'Obac i els feréstecs racons que ens envolten.

En Josep Mª Torras al cim del Turó Escarpat

El sol es comença a entenyinar de núvols prims que accentuen la fredor ambiental. Un xic refredats, decidim marxar tot visitant les roques del turó i enfilant xino-xano el camí de retorn deixant-nos endur pels records que rescaten de la ment els coneguts i estimats paisatges de l'Obac, els quals fan aflorar en els nostres llavis múltiples experiències viscudes en aquests racons tan plens de valor natural. El pas lleuger que duem i el sol que per fi es decideix a escalfar les valls i cims de la regió fan desaparèixer el fred i fonen el glaç que recobria els abundosos regalims i bassals que ens han acompanyat durant tota aquesta fructífera i interessant jornada excursionista.

Albert Masó Garcia